

Οι Αθηναίοι δεν πίστευαν στην τύχη τους. Μέσα σε λίγο καιρό είχαν απαλλαγεί από όλα τα δεινά που τους βασάνιζαν. Αν δεν υπήρχε ο φόρος αίματος που πλήρωναν στον βασιλιά Μίνωα της Κρήτης, θα μπορούσαν να αισθάνονται ως οι πιο ευτυχισμένοι άνθρωποι στον κόσμο. Κι ήταν η ώρα να πληρώσουν την τρίτη δόση: Επτά νέους κι επτά νέες, τροφή στον Μινώταυρο.

Ο Θησέας προσφέρθηκε να τους απαλλάξει από το πρόβλημα καθώς είχε συμφωνηθεί ότι ο φόρος αίματος θα έπαυε να καταβάλλεται, αν κάποιος κατόρθωνε να σκοτώσει το τέρας, παλεύοντας με τα χέρια, χωρίς όπλο, όπως οι ακροβάτες στην «ταυροκαθάψια» ή οι βασιλιάδες της Ατλαντίδας μέσα στον ναό. Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, ο Μίνωας είχε αποδεχτεί και την χρήση όπλου είτε επειδή πίστευε ότι ο Μινώταυρος ήταν ανίκητος είτε επειδή και ο ίδιος επιθυμούσε να απαλλαγεί από αυτόν.

Ό,τι κι αν ίσχυε, ο Θησέας προσφέρθηκε να πάει εθελοντής. Ο Αιγέας είχε αντιρρήσεις. Καιρό περίμενε να αποκτήσει διάδοχο. Δεν σκόπευε να τον χάσει τόσο γρήγορα. Ο Θησέας επέμενε κι ο λαός πίεζε: Ήδη ο ήρωας είχε αποδείξει την ικανότητά του, απαλλάσσοντας τον τόπο από το αγριογούρουνο αλλά και τον ταύρο του Μαραθώνα, τον, όπως πολλοί πίστευαν, πατέρα του Μινώταυρου από την Πασιφάη. Ο Αιγέας αναγκάστηκε να δεχτεί. Ο Θησέας έσπευσε στο μαντείο των Δελφών για συμβουλές. Η Πυθία του είπε, πριν να φύγουν για την Κρήτη, να θυσιάσει στην Αφροδίτη.

Ο Μίνωας κατέφθασε στην Αθήνα να εποπτεύσει την κλήρωση. Έγινε με όλους τους τύπους στο Πρυτανείο. Κι ανάμεσα στα κορίτσια κληρώθηκε και η όμορφη Περίβοια, η εγγονή του Πέλοπα και κόρη του Αλκάθου, βασιλιά στα Μέγαρα. Και δυο από τα υπόλοιπα κορίτσια που κληρώθηκαν, αντικαταστάθηκαν κρυφά από αγόρια που δέχτηκαν να ακολουθήσουν τον Θησέα και ντύθηκαν κοριτσίστικα, κρύβοντας όπλα κάτω από τα ρούχα τους.

Όλος ο λαός κατέβηκε στο Φάληρο να ξεπροβοδίσει την ομάδα των δεκατεσσάρων νέων. Ο Θησέας θυσιάσε μια κασίκα στην Αφροδίτη. Έγινε τράγος. Το πλοίο που θα τους μετέφερε, είχε έρθει από την Σαλαμίνα με καπετάνιο τον Ναυσίθοο και βοηθό τον Φαίακα, Σαλαμίνιους. Για την περίπτωση, έφερε μαύρα πανιά. Ο Αιγέας έδωσε στον Ναυσίθοο άσπρα, να αντικαταστάσει με αυτά τα μαύρα στην επιστροφή, αν όλα πήγαιναν καλά.

Στο πλοίο, μπήκε και ο Μίνωας. Είχε κιαλάρει την όμορφη Περίβοια. Όταν το πλοίο βρέθηκε στ' ανοιχτά, την πλησίασε. Ο ποιητής Βακχυλίδης (5<sup>ος</sup> π.Χ. αιώνας) μας διηγείται, τι έγινε. Ο Μίνωας άπλωσε το χέρι του και χάιδεψε το μάγουλό της. Η Περίβοια έβαλε τις φωνές. Μπήκε στη μέση ο Θησέας, σκοτεινιασμένος, και είπε στον μονάρχη:

«Γιε του Δία, οι σκοποί και οι σκέψεις σου δεν είναι αυτοί που ταιριάζουν. Προφυλάξου από την βία. Ό,τι η παντοδύναμη Μοίρα και η δίκαιη Δίκη έχουν αποφασίσει για μας, αυτόν τον κλήρο τον εκπληρώνουμε. Συ όμως πρέπει να συγκρατηθείς. Όπως εσένα σε γέννησε η σοφή Ευρώπη με τον Δία κάτω από την κορφή της Ίδης, σαν τον δυνατότερο ανάμεσα στους ανθρώπους, έτσι γέννησε και μένα η Αίθρα από τον Ποσειδώνα, τον θεό της θάλασσας. Οι Νηρηίδες με τα μενεξεδένια μαλλιά της χάρισαν τον νυφικό πέπλο. Γι' αυτό σου λέω, στρατηλάτη της Κνωσού, παράτησε τις οδυνηρές προσβολές. Πριν να επιτεθείς σε κάποιον από την ομάδα τω νέων, θα σου δείξω την δύναμη του χεριού μου. Τι θα συμβεί μετά, θα το αποφασίσει το πεπρωμένο».

Οι ναύτες τα έχασαν με το θάρρος του Θησέα αλλά ο Μίνωας θύμωσε. Προσευχήθηκε στον Δία και του ζήτησε ένα σημάδι. Μετά, έβγαλε και πέταξε στη θάλασσα το δαχτυλίδι του. Στην ομήγυρη, είπε:

«Αν είμαι γιος του Δία, ο πατέρας μου θα ρίξει μια αστραπή. Αν είναι γιος του Ποσειδώνα αυτός, να ζητήσει από τον πατέρα του να μου φέρει πίσω το δαχτυλίδι».

Ο ουρανός άστραψε καθώς ο Δίας αναγνώρισε τον γιο του. Ήταν σειρά του Θησέα. Ορθώθηκε αυτός στην κουπαστή και βούτηξε στη θάλασσα. Ο Μίνωας θαύμασε αλλά έδωσε εντολή να συνεχιστεί το ταξίδι, ελπίζοντας ότι γλίτωσε από τον αντίπαλο. Φυσούσε ευνοϊκός βοριάς και το πλοίο επιτάχυνε, ενώ τ' αγόρια και τα κορίτσια έβαλαν τα κλάματα. Σίγουρα θα γίνονταν τροφή του Μινώταυρου.

Στα παγωμένα νερά, δελφίνια έσπευσαν και πήραν τον Θησέα και τον πήγαν στον βυθό. Ο Τρίτωνας υποδέχτηκε τον αδελφό του στην είσοδο του παλατιού. Ο Ποσειδώνας και η γυναίκα του, Αμφιτρίτη, τον δέχτηκαν καθιστοί στους θρόνους τους. Άστραφτε ο τόπος όλος από τα χρυσά διαδήματα των Νηρηίδων. Η Αμφιτρίτη φόρεσε στον Θησέα πορφυρό μανδύα κι έβαλε στα μαλλιά του το τριανταφυλλένιο στεφάνι που της είχε χάρισει στον γάμο της η θεά Αφροδίτη. Ο Θησέας αναδύθηκε πλάι στο πλοίο με την νέα του φορεσιά, ανέβηκε καθόλου βρεγμένος και έδωσε στον Μίνωα το δαχτυλίδι του. Τα αγόρια και τα κορίτσια αναθάρρησαν. Ο Μίνωας τρόμαξε για τα καλά. Αργότερα, η Περίβοια έμελλε να

παντρεύει τον Τελαμώνα στην Σαλαμίνα και να του κάνει γιο τον Αίαντα.

(τελευταία επεξεργασία, 27.04.21)